

Cartea lui Daniel - Numărul o sută treizeci și doi

Dezvăluirea semnificației profetice a celei de-a doua încercări: înțelegerea icoanei fiarei și a timpului pecetluirii celor 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-12

În articolele anterioare ne-am dedicat identificării trăsăturilor profetice ale celui de-al doilea test dintre cele trei teste reprezentate de cei trei îngeri. Fiecare înger reprezintă un test specific, iar cel de-al doilea test este prezentat ca un test vizual. I-am identificat pe toți cei trei îngeri, iar testele lor corespunzătoare sunt identificate de asemenea în capitolul întâi al cărții Daniel, unde al doilea dintre cele trei teste se baza pe înfățișarea lui Daniel și a celor trei tovarăși ai săi după ce au urmat un regim alimentar vegetarian, în locul regimului alimentar babilonian. O altă caracteristică a celui de-al doilea test constă în faptul că adesea este simbolizat prin unirea dintre Biserică și Stat.

Toți cei trei îngeri și probele lor respective sunt identificate în căderea Babelului lui Nimrod din capitolul unsprezece al Genezei. Cele trei probe sunt acolo reprezentate de cele trei dați când este folosită expresia „Haidem!” în versetele trei, patru și șapte. A doua ocurență a expresiei „Haidem!”, din versetul patru, marchează proba celui de-al doilea înger.

Și au zis: Haidem, să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să ajungă până la cer; și să ne facem un nume, ca nu cumva să fim împrăștiați pe toată fața pământului. Geneza 11:4.

Un oraș reprezintă un stat, iar un turn reprezintă o biserică. Ei au dorit, de asemenea, un anumit caracter, așa cum se vede în dorința lor de a-și face un nume. În a doua probă, caracterul se manifestă adesea, și aceasta prin contrast cu un caracter opus, așa cum este reprezentat de Cain și Abel, de fecioarele înțelepte și cele neînțelepte, sau, în a doua probă din Daniel, în privința înfățișării, între cei care au mâncat din hrana Babilonului, în opoziție cu cei care au mâncat legume.

Te rog, pune la încercare pe robii tăi zece zile; și să ni se dea verdețuri de mâncat și apă de băut. Apoi fețele noastre să fie privite înaintea ta, și fețele tinerilor care mănâncă din porția de mâncare a împăratului; și după cum vei vedea, așa să faci cu robii tăi. Și el a consimțit față de ei în această privință și i-a pus la încercare zece zile. Iar la sfârșitul celor zece zile fețele lor se arătau mai frumoase și mai pline la trup decât ale tuturor tinerilor care mâncau din porția de mâncare a împăratului. Daniel 2:12-15.

În istoria millerită, proba celui de-al doilea înger a scos la iveală două clase de închinători. Clasa care nu a trecut proba a devenit fiicele Romei, cealaltă clasă era alcătuită din credincioșii care continuă să urmeze lumina în înaintare. Fiicele Romei reflectă alcătuirea profetică a mamei, iar mama a cărei fiice au devenit este identificată drept mama desfrânatelor. Profetic, o desfrântă este o biserică ce intră într-o relație cu statul, după chipul papalității.

Primul dintre cei trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece, cuprinde toate cele trei teste aferente fiecăruia dintre cei trei îngeri, așa cum se întâmplă și în Daniel, capitolul întâi. În Daniel,

capitolul doisprezece, este de asemenea identificat procesul de testare în trei etape, așadar procesul de testare în trei etape se regăsește atât la începutul, cât și la sfârșitul cărții lui Daniel.

Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuți; dar cei răi vor face răul; iar niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:10.

Primul test din versetul doisprezece este curățirea care are loc în curtea sanctuarului, unde mielul este junghiat, iar îndreptățirea este socotită păcătosului. Al doilea test din versetul doisprezece este a fi albit, reprezentat de Locul Sfânt din sanctuar, care reprezintă momentul în care sfințirea este conferită credinciosului. Al treilea pas este a fi încercat, ceea ce reprezintă judecata din Locul Preasfânt, unde poporul lui Dumnezeu este pecetluit și se împlinește proslăvirea. Cele două clase de închinători sunt reprezentate de cei răi, care nu înțeleg, și de cei înțelepți, care înțeleg.

A doua probă, care este de multe ori prezentată în Cuvântul sacru, este o probă vizuală, în care se manifestă două clase de închinători, iar combinația dintre Biserică și Stat este simbolizată. La fel de important este că o caracteristică a celei de-a doua probe este aceea că ea precede cea de-a treia probă, iar cea de-a treia probă reprezintă judecata. Există totuși o precizare importantă cu privire la judecata celei de-a treia probe, căci fiecare dintre cele trei probe implică o judecată, însă primele două probe sunt plasate într-un cadru istoric în care dezvoltarea caracterului este încă posibilă. Cea de-a treia probă este diferită, întrucât ea este o piatră de încercare profetică, care identifică pur și simplu în ce clasă de închinători ajunsese cineva în urma primilor doi pași ai procesului de încercare.

În timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 11 septembrie 2001 și se încheie odată cu legea duminicală din Statele Unite, există trei teste. Primul test a fost atunci când îngerul a coborât la 11 septembrie 2001 și, în acord cu îngerul care a coborât în istoria milerită la 11 august 1840, testul este atunci un test cu privire la regimul alimentar. În Daniel, capitolul întâi, primul test a fost când Daniel a hotărât în inima sa să nu mănânce din regimul alimentar al împăratului. Când Duhul Sfânt a coborât la botezul lui Hristos și El a postit apoi patruzeci de zile, prima Sa probă a fost cu privire la regimul alimentar.

A treia și ultima probă din timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii este legea duminicală. În acel timp, toți aceia care au o înțelegere a pretențiilor Sabatului zilei a șaptea și care aleg să se închine în ziua soarelui vor primi semnul fiarei și vor fi pierduți pentru veșnicie. După trei ani, în capitolul întâi din Daniel, Daniel și cei trei bărbați vrednici au fost aduși înaintea lui Nebucadnețar (un simbol al legii duminicale), pentru a fi judecați cu privire la instruirea lor din cei trei ani anteriori. Când Tatăl și Fiul S-au coborât, în istoria răzvrătirii lui Nimrod, la al treilea «Haidem!», a fost pentru a le încurca limba și a-i împrăștia, A treia probă este testul de turnesol care separă cele două clase pentru veșnicie.

Atât pilda neghinei, cât și cea a năvodului învață limpede că nu va exista o vreme când toți cei nelegiuți se vor întoarce la Dumnezeu. Grâul și neghina cresc împreună până la seceriș. Peștii buni și cei răi sunt trași împreună la țarm pentru o despărțire finală.

"Din nou, aceste parabole învață că nu va exista nicio perioadă de probă după judecată. Când lucrarea Evangheliei se încheie, urmează imediat separarea dintre cei buni și cei răi, iar soarta fiecărei clase este pentru totdeauna hotărâtă." Christ's Object Lessons, 123.

Timpul pecetlurii celor o sută patruzeci și patru de mii se încheie odată cu legea duminicală iminentă, iar între acel al treilea test și primul test care a sosit la 11 septembrie 2001, cel de-al doilea test este adus asupra adventismului laodicean. „Nu există timp de probă după judecată”, căci lucrarea Evangheliei este atunci încheiată pentru cei o sută patruzeci și patru de mii.

Sora White învață în mai multe locuri că, dacă nu trecem prima probă, atunci nu putem trece a doua probă, iar fără a trece cu succes a doua probă, eșecul nostru se va face vădit la a treia, proba de turnesol.

Mi-a fost îndreptată atenția înapoi spre proclamarea primei veniri a lui Hristos. Ioan a fost trimis în duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească calea lui Isus. Cei ce au respins mărturia lui Ioan nu au avut niciun folos din învățăturile lui Isus. Împotrivirea lor față de mesajul care prevestea venirea Lui i-a așezat într-o poziție în care nu puteau primi lesne cele mai puternice dovezi că El era Mesia. Satana i-a îndemnat pe cei ce respinseseră mesajul lui Ioan să meargă și mai departe, să-L respingă și să-L răstignească pe Hristos. Prin aceasta s-au așezat într-o situație în care nu puteau primi binecuvântarea din ziua Cincizecimii, care i-ar fi învățat calea spre sanctuarul ceresc. Sfășierea perdelei templului a arătat că jertfele și rânduielile iudaice nu vor mai fi primite. Marea Jertfă fusese adusă și fusese primită, iar Duhul Sfânt, care S-a pogorât în ziua Cincizecimii, a îndreptat mințile ucenicilor de la sanctuarul pământesc la cel ceresc, unde Isus intrase prin însuși sângele Său, ca să reverse asupra ucenicilor Săi beneficiile ispășirii Sale. Dar iudeii au fost lăsați în întuneric deplin. Au pierdut toată lumina pe care ar fi putut-o avea cu privire la planul mântuirii și au continuat să se încreadă în jertfele și ofrandele lor zadarnice. Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc, totuși ei nu aveau cunoștința de această schimbare. De aceea nu puteau beneficia de mijlocirea lui Hristos în Locul Sfânt.

Mulți privesc cu groază la purtarea iudeilor în respingerea și răstignirea lui Hristos; și, pe măsură ce citesc istoria rușinoasei Lui batjocoriri, cred că Îl iubesc și că nu s-ar fi lepădat de El ca Petru și nu L-ar fi răstignit ca iudeii. Dar Dumnezeu, care citește inimile tuturor, a pus la probă acea dragoste pentru Isus pe care mărturiseau că o simt. Întregul cer a urmărit cu cel mai profund interes primirea soliei primului înger. Însă mulți care mărturiseau că Îl iubesc pe Isus și care vărsau lacrimi citind istoria crucii, au luat în derâdere vestea bună a venirii Sale. În loc să primească solia cu bucurie, au declarat-o o amăgire. I-au urât pe cei care iubeau arătarea Sa și i-au exclus din biserici. Cei care au respins prima solie nu au putut primi vreun folos din a doua; și nici nu le-a fost de vreun folos strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre împreună cu Isus, prin credință, în Sfânta Sfintelor a sanctuarului ceresc. Iar prin respingerea celor două solii anterioare, și-au întunecat în așa măsură înțelegerea, încât nu văd nicio lumină în a treia solie îngerească, care arată calea spre Sfânta Sfintelor. Am văzut că, așa cum iudeii L-au răstignit pe Isus, tot astfel bisericele nominale au răstignit aceste solii și, prin urmare, nu au cunoaștere cu privire la calea spre Sfânta Sfintelor și nu pot fi beneficiari ai mijlocirii lui Isus acolo. La fel ca iudeii, care aduceau jertfele lor zadarnice, ei înalță rugăciunile lor zadarnice către încăperea pe care Isus a părăsit-o; iar Satana, mulțumit de

înșelăciune, îmbracă o înfățișare religioasă și îndreaptă mințile acestor creștini cu numele spre sine, lucrând cu puterea lui, cu semnele și minunile lui mincinoase, ca să-i prindă în cursa lui. Scrieri timpurii, 259-261.

Dacă nu vom accepta solia de avertizare reprezentată de 11 septembrie 2001, atunci cu siguranță vom accepta legea duminicală când va veni, presupunând că vom mai fi în viață. Prin urmare, proba prin care ne hotărâm destinul veșnic, pe care trebuie s-o trecem înainte de a fi pecetluiți la legea duminicală și înainte de închiderea timpului de probă, este a doua probă și este proba chipului fiarei.

Domnul mi-a arătat limpede că icoana fiarei se va forma înainte de închiderea timpului de probă; căci ea va constitui marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care li se va hotărî soarta veșnică. Poziția dumnevoastră este un asemenea amalgam de inconsecvențe, încât doar puțini vor fi înșelați.

În Apocalipsa 13, acest subiect este prezentat în mod clar; [Apocalipsa 13:11-17, citat].

Aceasta este proba prin care poporul lui Dumnezeu trebuie să treacă înainte de a fi pecetluit. Toți cei care și-au dovedit credințioșia față de Dumnezeu prin păzirea Legii Sale și prin refuzul de a accepta un sabbat fals se vor așeza sub stindardul Domnului Dumnezeu Iehova și vor primi pecetea Dumnezeului celui viu. Cei care renunță la adevărul de origine cerească și acceptă sabbatul duminical vor primi semnul fiarei. Manuscript Releases, volumul 15, 15.

A doua probă în timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii este o probă profetică, de natură vizuală. Ea cere recunoașterea formării chipului fiarei în Statele Unite ale Americii, iar acea probă poate fi revelată numai prin Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, Cuvântul profetic al lui Dumnezeu va fi înțeles numai de cei care aleg să mănânce mesajul ploii târzii, care este reprezentat drept metodologia rând după rând. Dacă refuzăm să mâncăm mesajul care se află în mâna îngerului cel puternic din Apocalipsa optsprezece, atunci când acesta se pogoară, nu vom avea capacitatea de a recunoaște formarea chipului fiarei.

Pentru a mânca solia din mâna îngerului, este necesar ca cercetătorul profeției să poată vedea că îngerul are o solie în mâna sa. Când îngerul puternic din Apocalipsa optsprezece coboară, versetul nu identifică nimic în mâna lui, dar metodologia linie după linie stabilește, pe baza mai multor martori, că în mâna îngerilor care coboară se află întotdeauna o solie. Cei care resping metodologia linie după linie sunt orbi față de solia care furnizează dovada că icoana fiarei se formează în Statele Unite. Acest lucru trebuie recunoscut, căci destinul nostru veșnic se bazează pe recunoașterea acestui adevăr. Linie după linie, sora White identifică trăsăturile profetice ale primului înger cu aceleași trăsături ale îngerului puternic din Apocalipsa, capitolul optsprezece.

Mi s-a arătat interesul pe care întregul cer l-a avut față de lucrarea ce se desfășoară pe pământ. Isus a însărcinat un înger puternic să coboare și să-i avertizeze pe locuitorii pământului să se pregătească pentru a doua Sa venire. Pe când îngerul părăsea prezența lui Isus în cer, o lumină peste măsură de strălucitoare și plină de slavă mergea înaintea lui. Mi s-a spus că misiunea lui era să lumineze pământul cu slava sa și să-i avertizeze pe oameni cu privire la mânia lui Dumnezeu care avea să vină. Mulțimi au primit lumina. Unii dintre aceștia păreau foarte

solemni, în timp ce alții erau plini de bucurie și răpiți în extaz. Toți cei care au primit lumina și-au întors fețele spre cer și L-au slăvit pe Dumnezeu. Deși era revărsată asupra tuturor, unii doar au intrat sub influența ei, dar n-au primit-o din toată inima. Mulți au fost cuprinși de o mare mânie. Slujitori și popor s-au unit cu cei nelegiuiți și au rezistat cu tărie luminii revărsate de îngerul cel puternic. Dar toți cei care au primit-o s-au retras din lume și au fost strâns uniți unii cu alții.

Satana și îngerii lui erau în plină activitate, căutând să atragă mințile cât mai multora departe de lumină. Grupul care a respins-o a fost lăsat în întuneric. Am văzut îngerul lui Dumnezeu vegheând cu cel mai profund interes asupra poporului Său, care mărturisea că Îi aparține, pentru a consemna caracterul pe care îl dezvoltau pe măsură ce mesajul de origine cerească le era prezentat. Și, pe când foarte mulți care mărturiseau dragoste pentru Isus se întorceau de la mesajul ceresc cu dispreț, batjocură și ură, un înger, cu un pergament în mână, întocmea consemnarea rușinoasă. Întregul cer era cuprins de indignare că Isus era astfel desconsiderat de către cei ce se declarau urmașii Săi. Scrieri timpurii, 245, 246.

În pasaj, primul înger din capitolul paisprezece al Apocalipsei a fost „însărcinat” „să coboare și să-i avertizeze pe locuitorii pământului să se pregătească pentru a doua Sa venire”, ceea ce reprezintă aceeași lucrare cu cea a îngerului din capitolul optsprezece al Apocalipsei. Misiunea primului înger era „să lumineze pământul cu slava sa și să-l avertizeze pe om cu privire la mânia lui Dumnezeu care vine”, ceea ce, din nou, este misiunea îngerului din capitolul optsprezece. Cei care au primit mesajul „L-au slăvit pe Dumnezeu”, iar cei care au respins mesajul „au fost lăsați în întuneric total”.

Daniel și cei trei tineri au ales să mănânce hrana cerească, iar celălalt grup a mâncat hrana Babilonului. La sfârșitul „probe(i) vizuale” de zece zile, Daniel și tovarășii lui L-au slăvit pe Dumnezeu, căci chipurile lor erau vizibil mai pline și mai plăcute la vedere decât ale celor care mâncaseră hrana Babilonului. Solia primului înger din Apocalipsa, capitolul paisprezece, reprezintă toate cele trei încercări în însăși identificarea Evangheliei veșnice. Prima încercare este să te temi de Dumnezeu, a doua este să-I dai slavă, iar a treia încercare este atunci când sosește ceasul judecății. Cei care au luat cărticica din mâna primului înger și au mâncat-o, așa cum este reprezentat de Ioan în capitolul zece, L-au slăvit pe Dumnezeu la a doua încercare și au fost apoi pregătiți să intre în judecata lui Nebucadnețar. Rând peste rând, prima încercare, la 11 septembrie 2001, a fost aceea de a mânca cărticica ce se afla în mâna îngerului puternic. Acea încercare a introdus următoarea încercare, în care două clase de închinători urmau să se manifeste înaintea celei de-a treia și ultimei probe de turnesol, care demonstra pur și simplu fie un caracter slăvit, fie un caracter plin de întuneric.

Timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii este perioada istorică ce se întinde de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care urmează în curând în Statele Unite. În cadrul acelei istorii, pilda celor zece fecioare va fi repetată și împlinită întocmai, literă cu literă. Acest fapt indică, așadar, că istoria profetică din Habacuc 2 va fi, de asemenea, repetată și împlinită întocmai, literă cu literă. Aceasta înseamnă, de asemenea, că perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii este perioada în care efectul fiecărei viziuni profetice este repetat și împlinit întocmai, literă

cu literă.

Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci, a fost desigilat la vremea sfârșitului în 1989. Versetul începe la vremea sfârșitului din 1798 și se încheie prin marcarea vremii sfârșitului din 1989. Linie peste linie, vremea sfârșitului din 1798 se aliniază cu vremea sfârșitului din 1989. Istoria versetului patruzeci, începând din 1798 și continuând până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu, reprezintă istoria fiarei din pământ (Statele Unite) ca a șasea împărăție a profetiei biblice. Cele două coarne ale fiarei din pământ, republicanismul și protestantismul, sunt reprezentate prin cele două vremuri ale sfârșitului.

În timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, cornul protestant va da naștere la două clase de închinători, în cadrul celui de-al doilea test dintre cele trei ale acelei perioade. O clasă își va fi format chipul lui Hristos, iar cealaltă își va fi format chipul fiarei. În acea perioadă de încercare, cornul republican se va uni cu cornul protestant apostat și va alcătui un chip al fiarei, pe măsură ce bisericile protestante vor prelua atunci controlul asupra guvernării civile. Acea perioadă de timp este reprezentată de fiecare viziune din Cuvântul lui Dumnezeu, căci aici este locul unde „toate cărțile Bibliei se întâlnesc și se încheie”.

Al doilea test din acea istorie este testul chipului fiarei, atât pe plan intern pentru fecioare, cât și pe plan extern pentru politicienii celor două partide politice rivale. Acel test este testul pe care trebuie să-l trecem "înainte ca timpul de probă să se încheie", la momentul legii duminicale ce vine curând. Acel test este testul pe care îl trecem "înainte de a fi pecetluiți." Acel test este testul în care "soarta noastră veșnică va fi hotărâtă."

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Un alt înger puternic a fost însărcinat să coboare pe pământ. Isus i-a pus în mână un înscris și, când a venit pe pământ, a strigat: „Babilonul a căzut, a căzut.” Atunci i-am văzut pe cei dezamăgiți ridicându-și din nou ochii spre cer, așteptând cu credință și nădejde arătarea Domnului lor. Dar mulți păreau să rămână într-o stare stupidă, ca și cum ar fi adormit; totuși puteam vedea pe chipurile lor urma unei adânci întristări. Cei dezamăgiți au văzut din Scripturi că se aflau în timpul de întârziere și că trebuie să aștepte cu răbdare împlinirea vedeniei. Aceleași dovezi care i-au condus să-L caute pe Domnul lor în 1843 i-au făcut să-L aștepte în 1844. Totuși am văzut că majoritatea nu mai posedau acea energie care le caracteriza credința în 1843. Dezamăgirea le slăbise credința...

Pe măsură ce lucrarea lui Isus se încheia în locul sfânt și El a trecut în Sfânta Sfintelor și a stat înaintea chivotului care cuprindea legea lui Dumnezeu, El a trimis un alt înger puternic cu o a treia solie către lume. Un pergament a fost pus în mâna îngerului și, pe când cobora pe pământ în putere și maiestate, el a proclamat un avertisment înfricoșător, cu cea mai cumplită amenințare care a fost vreodată adresată oamenilor. Această solie a fost rânduită să-i pună în gardă pe copiii lui Dumnezeu, arătându-le ceasul ispitei și al strâmtorării care era înaintea lor. A spus îngerul: „Vor fi aduși într-o confruntare directă cu fiara și icoana ei. Singura lor nădejde de viață veșnică este să rămână statornici. Deși viața le este în joc, trebuie să țină cu tărie adevărul.” Al treilea înger își încheie solia astfel: „Aici este răbdarea sfinților: aici sunt

cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Pe când repeta aceste cuvinte, a arătat spre sanctuarul ceresc. Mințile tuturor celor care îmbrățișează această solie sunt îndreptate spre Sfânta Sfintelor, unde Isus stă înaintea chivotului, făcând mijlocirea Sa finală pentru toți aceia pentru care încă mai stăruie îndurarea și pentru cei care au călcat din neștiință legea lui Dumnezeu. Această ispășire este făcută pentru morții neprihăniți, precum și pentru cei vii neprihăniți. Ea îi cuprinde pe toți cei care au murit încrezându-se în Hristos, dar care, neprimind lumina cu privire la poruncile lui Dumnezeu, au păcătuit din neștiință încălcând preceptele legii.” Scrieri timpurii, 245, 255.